

Spi.na.zie is net poep

Ga je mee naar **La.ri.lo?**
Deel 2

Door **Ca.rin van A.ken** en **Piet Gie.len**

Voor achtergronden van de methode en kennismakingstestje zie de website: www.rhegie.com
Copyright tekst Carin van Aken en Piet Gielen Copyright opzet met reliëfwoorden Piet Gielen 2007

Hoofd.stuk 1 Spi.na.zie is net poep

" Wat een rot.dag " , zegt Pi.ka .
" En van.a.vond e.ten we
ook nog eens spi.na.zie.
Spi.na.zie is net poep. Bah. "
" Ik vind spi.na.zie lek.ker " ,
zegt Ka.pi.
"Net groe.ne slag.room".

In.eens gaan hun wip.neu.zen
de lucht in.
Ze heb.ben dus een plan.ne.tje .

Pi.ka is een meis.je.
Ze heeft blon.de krul.len en een wip.neus .
Ze steekt die neus vaak de lucht in .

Ka.pi is een jon.ge.tje .
Hij heeft blon.de krul.len en een wip.neus .
Ook hij steekt die neus wel eens de lucht in .

Wat ?
Een twee.ling , zeg je?
Nee hoor. Dat dacht je maar.
Dat den.ken veel men.sen.
Van.daag is dit wel han.dig.
Dat merk je zo wel.
Ka.pi en Pi.ka zijn nog nooit bij el.kaar thuis ge.weest.
Ze zijn ook geen fa.mi.lie.
Maar bui.ten zijn ze al.tijd sa.men.

"We rui.len eerst on.ze broe.ken", zegt Pi.ka .
"Dan on.ze shirts, en dan ook nog on.ze schoe.nen".
Ze moe.ten erg la.chen.
"Mijn schoe.nen zijn al.tijd dub.bel ge.strikt", zegt Ka.pi.
"Ik kan wel dub.bel strik.ken hoor", zegt Pi.ka .
"Wat een dom.me jon.gens.schoe.nen heb ik nu aan.
Nu moet jij ook nog mijn haar.band om".
"Dat vind ik nou eens leuk", lacht Ka.pi.

spreek uit sjurts

Nu is Ka.pi Pi.ka .
En Pi.ka is Ka.pi.
En nu hoeft Pi.ka van.a.vond geen spi.na.zie te e.ten.
Want ze gaan van.daag
hun moe.ders en va.ders rui.len.
Ze gaan voor een nacht

in el.kaars huis wo.nen.

Ze gaan eerst naar o.ma Knot,
om te kij.ken of die iets in de ga.ten heeft.
"Wil.len jul.lie een zacht koek.je of drie", vraagt o.ma.
"Wat ben je toch een knap meis.je
met die haar.band om, Pi.ka ".
De ech.te Pi.ka moet zo hard la.chen,
dat de tra.nen haar o.ver de wan.gen rol.len.
"Je lacht die Pi.ka nu wel uit, Ka.pi.
Maar je kunt be.ter je schoe.nen
eens goed schoon ma.ken
met al die lach.tra.nen..
Het zijn echt van die vui.le jon.gens.schoe.nen, Ka.pi".
Nu moet de ech.te Ka.pi kei.hard la.chen.
O.ma is er in.ge.trapt.

Of toch niet?

"Er is iets ", zegt o.ma.
"Hoe komt het ei.gen.lijk dat je na.gels zo schoon zijn, Pi.ka ?"
O jee, dat zijn ze ver.ge.ten.
De ech.te Pi.ka heeft al.tijd vie.ze na.gels.
Ze ver.tel.len o.ma dan wat er aan de hand is.

En o.ma helpt ze met de na.gels.
De na.gels van de on.ech.te Pika moe.ten vuil wor.den.
En die van de on.ech.te Ka.pi moe.ten schoon wor.den,
en dat laat.ste is nog het mees.te werk.

"Toi toi kin.de.ren ", zegt o.ma.
En daar gaan ze.

Ka.pi gaat nu naar het ge.le huis, waar Pika woont.
"Dag Pika, zegt de moe.der te.gen Ka.pi.
Hij vindt het in.eens een beet.je eng.
Hij kijkt wat ban.gig naar de grond
Heel zacht zegt hij: "Daaaag".
Dan hoort hij een zwa.re stem die roept:
"Pika, schiet nou op. We zit.ten al aan ta.fel,
en we wach.ten op jou."
Kapi loopt naar bin.nen .
Hij ziet een vreem.de man aan ta.fel zit.ten.
Dat is vast de va.der hier.
Wat kijkt hij streng.
Kapi durft bij.na niet te gaan zit.ten.
"Toe ga ge.woon zit.ten en treu.zel niet zo.
Ik weet wel dat je spi.na.zie niet zo lek.ker vindt.
Maar dan hoef je nog niet zo te treu.ze.len."

"Ik zal jou een klein **schep.je ge.ven**", zegt de **moe.der**.
"Maar dan moet je dat wel **he.le.maal op.e.ten**.""
Hij gaat snel **zit.ten**,
en heel snel eet hij zijn bord leeg.
Kapi schrikt er zelf van.
Hij durft niet meer naar de **va.der** en de **moe.der** te **kij.ken**.
Hij kijkt **voor.zich.tig** naar de broek
van Pika, die hij aan heeft.
Daar heeft hij een **klod.der spi.na.zie** op **ge.knoeid**.
Het was ook zo **lek.ker**.
"Wie wil er nog een **schep.je?**" vraagt de **moe.der**.
"Ik", zegt Kapi.
De **va.der** en de **moe.der** **snap.pen** er niks van.
Al.le twee **kij.ken** ze Kapi aan.
Kapi **be.gint bij.na** te **hui.len**.
Je hóéft niet meer te **e.ten**", zegt **moe.der**.
"Je bent zo stil,
en nu eet je ook **in.eens** zo goed **spi.na.zie**.
Wat is er aan de hand?"
"Eh,...eh, ik weet het ook niet", zegt Kapi.

Na het **e.ten** wil hij weg.
Kij.ken of hij weer kan **rui.len** met Pika.
Maar daar komt niets van in.
Hij moet de **va.der** **hel.pen** met **af.was.sen**.
En dan moet hij **som.men ma.ken** op de **com.pu.ter**. [Spreek uit kom.pjoe.ter](#)
Kon hij maar **e.ven** met Pika **msn' -en**.
Maar hij weet niet hoe dat hier gaat.
En hij durft het ook niet te **vra.gen**.

Een uur **la.ter** staat Kapi in de **bad.ka.mer**.
De **moe.der** van Pika wil hem in bad doen.
Zijn **ge.zicht** is **vuur.lood** van schrik.
"Straks ziet ze dat ik geen **meis.je ben**",
denkt Kapi.
"Ik kan wel **al.leen** in bad", zegt Kapi.
"Dat heb ik vaker **ge.hoord**,
maar daar komt niks van in", zegt de **moe.der**.
"Zul.ke **meis.jes** als jij **ver.ge.ten al.tijd** hun **o.ren** te **was.sen**,
en de **sham.poo** uit hun haar te **spoe.len**. [spreek uit sjam.poo](#)
Daar gaan we".
Ze neemt Kapi bij de hand.
Heel **lang.zaam** doet Kapi zijn **kle.ren** uit.
Hij **be.gint bij.na** te **hui.len**.
Als hij de **kle.ren** uit heeft,
weet de **moe.der** niet hoe ze het heeft.

"Maar je bent een **jon.ge.tje**.

Je bént Pika niet.
Wie ben jij?
En waar is Pika?"

"Pika is bij ons thuis.
Wij e.ten geen spi.na.zie, en jul.lie wel.
En ik vind spi.na.zie juist lek.ker, en Pika niet",
zegt hij zacht.
De moe.der moet dan in.eens heel hard la.chen.
De va.der komt naar bo.ven om te kij.ken,
wat er al.le.maal zo leuk is.
Als hij het ver.haal hoort,
moet de va.der ook hard la.chen. .
Kapi is nu he.le.maal op.ge.lucht,
en be.gint te scha.te.ren.
Be.ne.den gaat de bel.

Hij hoort daar de stem van zijn va.der.
De ech.te Pika is er ook bij,
maar die heeft niet zo veel praat.jes,
als an.ders.
Haar ha.ren zijn nat.
Ze is ook in bad ge.weest.
En ze is toen ook be.trapt.
Kapi's ou.ders moes.ten ook erg la.chen.
"Wat heb.ben we toch slim.me kin.de.ren",
zeg.gen ze te.gen de ou.ders van Pika.
"Al.leen heb.ben ze bij hun plan.ne.tje
niet aan het bad ge.dacht!
Daar wa.ren wij ze te slim af."

Maak je ei.gen te.ke.ning bij dit hoofd.stuk.
Of zoek een clip.art.

Woordenlijst Larilo 2

nieuwe woorden

af.was.sen
al.le.maal
ban.gig
be.gint
be.trapt
bij.en
broe.ken
com.pu.ter
den.ken
dom.me
dub.bel
ga.ten
ge.dacht
ge.knoeid
ge.strikt
ge.ven
groe.ne
haar.band
han.dig
Hoofd.stuk
in.eens
in.ge.trapt
in.sme.ren
jon.gens.schoe.nen
kei.hard
kle.ren
klod.der
klod.der.tje
koek.je
laat.ste
lach.tra.nen
lang.zaam
lek.ker
ma.ken
meis.je

Hoofdstuk 1

msn' -en
o.ren
on.ech.te
on.ze
op.e.ten
op.ge.lucht
ou.ders
rol.len
rot.dag
rui.len
scha.te.ren
schep.je
sham.poo
slag.room
slim.me
snap.pen
som.men
spoe.len
strik.ken
treu.ze.len
treu.zel
van.a.vond
vie.ze
vra.gen
vreem.de
vui.le
vuur.rood
wach.ten
wan.gen
was.sen
wo.nen
za.ten
zit.ten
zul.ke
zwa.re

Hoofd.stuk 2 Ko.nink.lij.ke ho.ning.

In de tuin van o.ma Knot staat een fleu.ri.ge ka.bou.ter.
Hij heeft gras.groe.ne slof.fen aan,
een rood t-shirt en een blau.we kuit.broek. spreek uit tie-sjurt
Hij heeft een ra.re muts op zijn hoofd,
net een bij.en.korf.
De muts is knal.geel,
O.ma heeft hem ge.breid.
De ka.bou.ter is er a.pe.trots op.
Kapi en Pika stap.pen de tuin in.
De ka.bou.ter neemt zijn hoed af
als een ech.te heer.
Kapi en Pika we.ten niet wat hen o.ver.komt
"Wel.kom", zegt hij.
"U ook ",grin.nikt Kapi
Kapi en Pika bui.gen hun wip.neu.zen naar be.ne.den,
want de ka.bou.ter is erg klein.
"Waar.om heeft u niet ge.woon een punt.muts op?",
vraagt Pika nieuws.gie.rig.
"Tja dat is een heel ver.haal", zegt de ka.bou.ter.
Hij wrijft eens o.ver het blaad.je,
dat op zijn neus ge.plakt zit.
"Heeft dat blaad.je op uw neus
soms ook met het ver.haal te ma.ken?",
vraagt Kapi.
"Wel ze.ker, ik zal het jul.lie al.le.maal ver.tel.len",
zegt hij.
"Ga zit.ten, en plak ook eens een blaad.je
van die klei.ne struik op je neus".
Dat doen ze maar al te graag.
Met een klod.der.tje spuug
plak.ken ze het blaad.je vast.
En de wip.neu.zen gaan met blaad.je en al om.hoog.
De ka.bou.ter be.gint te ver.tel.len.

"Ach.ter in de tuin van o.ma Knot staat een bij.en.korf.
Ik ben erg be.vriend met de bij.en.
Dat komt om.dat ik op een keer
het le.ven van de bij.en.ko.nin.gin heb ge.red".
De ka.bou.ter steekt trots zijn punt.baard.je om.hoog.
"Ik heet trou.wens Kol.lor",
zegt hij. "Aan.ge.naam."
"De Ko.nin.gin was toen erg ziek.
Ze was zo plat als een eu.ro.cent.
Ze was on.der de neus van
a.gent Blom te.recht ge.ko.men.
Jon.ge a.gent Blom is na.me.lijk erg nieuws.gie.rig.

Hij is ook een ech.te suf.ferd,
en hij doet vaak dom.me din.gen.
Hij wil.de wel eens we.ten,
hoe zo'n bij.en.korf er van bin.nen uit ziet.
Daar.om stak hij zijn neus er.in.
Bo.ven.op de Ko.nin.gin.
De bij.en schrok.ken er vre.se.lijk van.
En.ke.len sta.ken van schrik in Bloms neus.
Blom be.gon te krij.sen als een po.li.tie.si.re.ne.
En zijn o.gen draai.den als blau.we zwaai.lam.pen.
Hij ren.de hard weg.
O.ma Knot moest na.tuur.lijk weer te hulp schie.ten.
En de neus met een dik.ke klod.der zelf in.sme.ren.

In.tus.sen za.ten de bij.en met een plat.te Ko.nin.gin.
Zoe.men was er niet meer bij.
Hun vleu.gel.tjes hing.en be.droefd naar be.ne.den.
Ze wis.ten zich geen raad.
Bij.en kun.nen nu een.maal niet
zon.der een Ko.nin.gin le.ven.
Wat te doen?
De Ko.nin.gin moest gauw be.ter wor.den.
Maar hoe?
Zelfs de slim.ste bij.en wis.ten niet ,
hoe ze de Ko.nin.gin moes.ten hel.pen.
Op een dag kreun.de zij:
"Al.leen ko.nink.lij.ke ho.ning kan mij hel.pen".
De bij.en de.den hun ui.ter.ste best
om de ko.nink.lij.ke ho.ning te vin.den.
El.ke dag trok.ken zij er.op uit
maar ze von.den geen drup.pel ko.nink.lij.ke ho.ning."
De ka.bou.ter pau.zeer.de e.ven.
"Op een dag rust.te ik toe.val.lig uit bij de.ze boom.
Ik hoor.de een bij.tje zin.gen.
"O, ge.ne.zen.de ko.nink.lij.ke ho.ning.
Wel.ke bloem is uw wo.ning?
O gou.den nec.tar,
u wordt ge.zocht
door el.ke bij en el.ke dar."
Ik vroeg: "Bij.tje,
waar.om zing je toch zo'n droe.vig zoem.lied?"
Toen hoor.de ik dus wat er aan de hand was.
Ik ver.tel.de hem van de nacht.geur.
Dat is de naam van een prach.ti.ge bloem.
Je ruikt die bloem al.leen 's nachts.
Hij geurt zo heer.lijk.
als.of er wel hon.derd re.gen.boog.jes
door je neus wan.de.len.

En die lek.ke.re geur komt van de ..."
"Ko.nink.lij.ke ho.ning", roe.pen Kapi en Pika te.ge.lijk.
"Pre.cies", ant.woordt ka.bou.ter Kol.lor trots.
"Ik wees de bij aan, waar de nacht.geur stond.
De Ko.nin.gin was bin.nen en.ke.le da.gen
weer de ou.de, dat snap je wel.
Al gauw zat ze weer lek.ker rond
op haar ko.nink.lij.ke ..."
"Kont", roe.pen Kapi en Pika te.ge.lijk.
"Ik be.doel.de, op haar gou.den ho.ning.raat.troon".

"Heb.ben de bij.en u nog be.dankt?" ,
vra.gen Kapi en Pika.
"Ja ze.ker. Na een week mocht de Ko.nin.gin
van de bij.en dok.ter weer naar bui.ten.
Ze kwam met al haar bij.en naar me toe.
Ik plak.te vlug een bloem.blaad.je op mijn neus.
An.ders zou.den ze schrik.ken van mijn neus,
en me prik.ken.
Net als a.gent Blom.
De bij.en zon.gen spe.ci.aal voor mij
het ko.nink.lij.ke zoem.lied.
Dat wordt al.leen bij spe.ci.a.le ge.le.gen.he.den
tot klin.ken ge.bracht.
En ik kreeg een schil.fer.tje
van de ho.ning.raat.troon in een doos.je.
O.ma Knot was erg trots op mij.
Ze brei.de spe.ci.aal voor mij de.ze muts,
in de vorm van een bij.en.korf.
Ik ben er heel blij mee.
Ik hou veel van kleur.
Daar.om heet ik ook Kol.lor.
Die naam ken.de mijn moe.der van een was.poe.der.
Sinds de ge.beur.te.nis.sen hier,
kom ik vaak te.rug voor een praat.je.
Met de bij.en ,en met oma Knot.

Kapi en Pika vin.den het een mooi ver.haal.
"Mis.schien wil oma Knot voor ons
ook wel zo'n muts brei.en",
zeg.gen ze te.gen el.kaar.
"Dan kun.nen wij ook eens een praat.je ma.ken met de bij.en ..

Als oma la.ter al.leen in de tuin is,
geeft ze ka.bou.ter Kol.lor een knip.oog.je.

"Ik brei voor hen ook een bij.en.korf.muts", zegt ze.

Maak je ei.gen te.ke.ning bij dit hoofd.stuk.
Of zoek een clip.art.

a.pe.trots
aan.ge.naam
ach.ter
als.of
be.dankt
be.doel.de
be.droefd
be.gon
be.vriend
bij.en.ko.nin.gin
bij.en.korf
bij.en.korf.muts
bij.en.korf.muts.en
bij.tje
blaad.je
blau.we
bloem.blaad.je
bo.ven.op
brei.de
brei.en
bui.gen
da.gen
de.den
din.gen
doos.je
draai.den
droe.vig
drup.pel
een.maal
el.ke
en.ke.le
en.ke.len
eu.ro.cent
fieu.ri.ge
ge.beur.te.nis.sen
ge.breid

ge.le.gen.he.den
ge.ne.zen.de
ge.plakt
ge.red
ge.zocht
gou.den
gras.groe.ne
grin.nikt
heer.lijk
hing.en
ho.ning
ho.ning.raat.troon
hon.derd
hoor.de
ka.bou.ter
ken.de
klin.ken
knal.geel
knip.oog.je
Ko.nin.gin
ko.nink.lij.ke
Kol.lor
kreun.de
krij.sen
kuit.broek
lek.ke.re
mis.schien
na.me.lijk
nacht.geur
nec.tar
nieuws.gie.rig
o.ver.komt
pau.zeer.de
plak.te
plat.te
po.li.tie.si.re.ne

prik.ken
punt.baard.je
punt.muts
re.gen.boog.jes
ren.de
rust.te
schil.fer.tje
schrik.ken
schrok.ken
slim.ste
slof.fen
spe.ci.aal
sta.ken
stap.pen
suf.ferd
toe.val.lig
trok.ken
trou.wens
t-shirt
ver.tel.de
vleu.gel.tjes
von.den
was.poe.der
we.ten
wel.kom
wil.de
wis.ten
wo.ning
zeg.gen
zin.gen
zoe.men
zoem.lied
zon.der
zon.gen
zwaai.lam.pen

Hoofd.stuk 3 De oud.ste boom ziet het niet meer zit.ten.

In La.ri.lo, mid.den op het plein,
staat een stok.ou.de boom.
Hij zit nog vol met bla.de.ren.
De.ze boom is wel dui.zend jaar oud.
Hij is heel groot en dik.
Je kunt er wel met zijn tie.nen om.heen staan.
Er is iets bij.zon.ders met de.ze boom.
Hij geeft ie.der kind van La.ri.lo een leu.ke droom,
ie.der.e week.
Zo zijn de kin.de.ren van La.ri.lo al.tijd vro.lijk.
De ou.de boom is ook heel wijs.
De bur.ge.mees.ter komt hem soms om goe.de raad vra.gen.
En als de kin.de.ren te wild zijn in de klas,
vra.gen de le.ra.ren hem ad.vies.
Daar.om loopt al.les in La.ri.lo op rol.le.tjes.
De vo.gels heb.ben het ge.mak.ke.lijk.
De boom ver.telt ze pre.cies,
wan.neer ze ei.tjes moe.ten leg.gen.
Hij zit al.tijd vol met vo.gels.
Nie.mand van La.ri.lo kan hem mis.sen.

Het is eind no.vem.ber.
De eer.ste sneeuw licht er al in La.ri.lo.
Maar er is iets geks met de ou.de boom.
Hij zit nog vol met bla.de.ren.
Nor.maal strooit hij die in de herfst ge.woon weg.
Je kunt dan in die ho.pen bla.de.ren
leuk ver.stop.per.tje spe.len.
De men.sen snap.pen er niets van.
Er ligt nog geen blaad.je op de grond.
Ie.der.een van La.ri.lo gaat el.ke dag
e.ven bij de boom kij.ken.
Je zou bij.na den.ken dat hij ziek is.
Ook dok.ter Prik.graag denkt dat.
Daar loopt hij al met zijn ste.thos.coop naar het plein.
"Al.le.maal stil we.zen, an.ders kan ik niks ho.ren",
zegt hij.
Hij houdt de ste.thos.coop te.gen de dik.ke stam.
"Er zit.ten geen wa.ter.pok.ken of ma.ze.len op de bast.
En ik hoor ook geen ge.ro.chel of zo.
Een spui.tje helpt hier echt niet.
Het zal wel met de boom.geest te ma.ken heb.ben.
Mis.schien is de boom moe en ver.drie.tig.
In ie.der geval is het een ern.stig pro.bleem.
De kin.de.ren heb.ben ook al twee we.ken
geen leu.ke droom meer ge.had."

"Ik droom niet meer leuk", zegt Kapi.
"Ja, al.leen maar a.ke.li.ge dro.men", zegt Pika.
"Ik durf bij.na niet meer te gaan sla.pen."
Zo is het nu met al.le kin.de.ren van La.ri.lo.
De va.ders en moe.ders wor.den er lang.za.mer.hand
he.le.maal krie.be.lig van.

De bur.ge.mees.ter kijkt be.zorgd.
Hij heeft stress.
Wie moet hij nu om raad vra.gen?
Ie.der.een in het ge.meen.te.huis heeft ru.zie.
Dat komt om.dat ze al.le.maal dood.op zijn
van de on.rus.ti.ge nach.ten van de kin.de.ren.
De ver.ga.de.rin.gen wor.den een puin.hoop.
Ze ver.ga.de.ren tot `s a.vonds laat.
Maar ze kun.nen het nooit eens wor.den.
En `s mor.gens zijn ze niet goed wak.ker.

De vo.gels zijn ook erg in de war.
Ze vlie.gen met tak.jes in het rond.
Ze gaan een nest.je bou.wen.
Ter.wijl het al bij.na win.ter is.
De ou.de boom be.moeit zich er he.le.maal niet mee.
Dat zou hij an.ders wel doen.
Hij zou het ver.bie.den,
als de vo.gels dom.me din.gen doen.
"Als ze nou maar geen ei.tjes gaan leg.gen",
zegt de ou.de a.gent Jo.per.mans be.zorgd.
"Straks wor.den de jon.ge vo.gel.tjes snip.ver.kou.den.
Of ze be.vrie.zen."

Ie.der.een in La.ri.lo wordt steeds ze.nuw.ach.ti.ger.
Al.les staat op zijn kop.
En het gaat zo maar door.
A.gent Blom ver.geet de si.re.ne van de po.li.tie.wa.gen uit te zet.ten.
Dat geeft een ka.baal van je.wel.ste in La.ri.lo.
De bak.ker laat voort.du.rend brood aan.bran.den.
De brand.weer is al drie keer
voor niets uit.ge.rukt naar de bak.ke.rij.
Op school is het ook niet leuk meer.
De on.der.wij.zers zijn he.le.maal tureluurs
van de druk.ke kin.de.ren.
Al.les is af.ge.schaft.
Ook de kring.ge.sprek.ken.
De kin.de.ren moe.ten de he.le dag
de ta.fel van drie op.zeg.gen.
Ook de hoog.ste klas.
Bij gym.nas.tiek mo.gen ze al.leen maar hup.pen.

Nou ja zeg.
Het is **al.le.maal** heel **ver.ve.lend**.

Al.leen in het **huis.je** van Oma Knot is **al.les rus.tig**.
Want oma is op **va.kan.tie**.
Van.daag komt ze **trou.wens te.rug**.
Als ze daar maar geen spijt van krijgt,
want ze weet nog van niets.

Daar komt de bus van drie uur.
Hij stopt bij het plein.
Oma stapt uit.
Ze ziet **me.teen** dat er iets niet klopt in La.ri.lo.
Met de **kof.fers** in de hand loopt ze naar de boom.
Ze wordt nog bij.na **om.ver ge.re.den** door **a.gent** Blom.
Die kan nog net **uit.wij.ken**,
en knalt dan **te.gen** een **lan.taarn.paal**.
"Het komt **al.le.maal** door die **stom.me** boom",
mop.pert hij.
"Hij heeft last van zijn **boom.geest**,
en **daar.door** staat heel La.ri.lo
op zijn kop."
"Wat zijn **jul.lie** toch een **stel.le.tje suk.kels**",
zegt Oma.
"Die boom heeft er de **ba.len** van.
Dat kun je zo wel zien.
Als je al **dui.zend** keer je **blaad.jes** hebt **la.ten val.len**,
dan wil je ook eens wat **an.ders**.
Dat snapt een kind.
We **moe.ten** hem **ge.woon** een **hand.je hel.pen**.
Een boom is ook maar een boom.
Breng jij mijn **kof.fers** maar naar huis, Blom.
Dan zal ik dat wel eens gaan **re.ge.len**."

Oma stapt op de school af.
De kin.de.ren kun je al van **ver ho.ren**.
 $1 \times 3 = 3$
 $2 \times 3 = 6$
 $3 \times 3 = 9$
Van.uit de **gym.zaal** hoort ze: " Hup hup hup "

"Zo **kin.der.beul**", zegt Oma.
Dat slaat op de **le.raar**,
die ze **ste.vig** aan zijn kraag trekt.
"Kun.nen **jul.lie** niet **ver.der** dan tot drie **tel.len**?
Le.ver mij eens zes maal **der.tig** kin.de.ren.
En zes maal drie **lad.ders**.

En dat in 2 maal drie tel.len.”

Al.le kin.de.ren stap.pen ver.vol.gens ach.ter oma aan.
Op naar het plein.

“We klim.men met de lad.ders
in de boom.
En dan kie.te.len maar
in de ok.sels on.der de tak.ken.
En pluk rus.tig aan de bla.de.ren.
Gooi de bla.de.ren naar be.ne.den.
Hup.sa.kee.”

Kapi en Pika klim.men me.teen de lad.der op.
Oma zit een tak ver.der.op.
De boom zit al gauw vol
met wel der.tig maal drie kin.de.ren.
Dat heeft hij nog nooit mee.ge.maakt.
Het is een ge.krie.bel van je.wel.ste.
De boom schiet los uit zijn kou.de som.ber.heid,
en be.gint te grin.ni.ken en te kraai.en van ple.zier.
De tak.ken zwie.pen heen en weer
en de kin.de.ren dei.nen vro.lijk mee.
De bla.de.ren vlie.gen in het rond.
Het he.le dorp is uit.ge.lo.pen.
Het duurt niet lang meer, voor de boom win.ter.kaal is.
De kin.de.ren zin.gen winterliedjes.

De ou.de boom moet hui.len.
Hij ziet weer hoe fijn het ei.gen.lijk is op het plein.
Hij kan er weer dui.zend jaar te.gen.

Van.nacht zal hij de kinderen al.le.maal
drie leu.ke dro.men ge.ven.
En de va.ders en moeders,
die kun.nen weer eens diep en rus.tig sla.pen.

Maak je ei.gen te.ke.ning bij dit hoofd.stuk.
Of zoek een clip.art.

Woordenlijst

Larilo2

Hoofdstuk 3

nieuwe woorden

's a.vonds
's mor.gens
a.ke.li.ge
aan.bran.den
ad.vies
af.ge.schaft
ba.len
bak.ke.rij
bak.ker
be.moeit
be.vrie.zen
be.vro.ren
be.zorgd
bij.zon.ders
bla.de.ren
boom.geest
brand.weer
bur.ge.mees.ter
daar.door
dei.nen
der.tig
dok.ter
dood.op
dro.men
druk.ke
dui.zend
eer.ste
ei.tjes
ern.stig
ge.had
ge.krie.bel
ge.mak.ke.lijk
ge.meen.te.huis
ge.re.den
ge.ro.chel
goe.de

grin.ni.ken
gym.nas.tiek
gym.zaal
hand.je
ho.pen
hoog.ste
huis.je
hup.pen
hup.sa.kee
ie.der.een
ijs.stra.len
Jo.per.mans
ka.baal
kie.te.len
kin.der.beul
kof.fers
kou.de
kraai.en
krie.be.lig
kring.ge.sprek.ken
lad.der
lan.taarn.paal
lang.za.mer.hand
le.ra.ren
le.raar
le.ver
leg.gen
leu.ke
ma.ze.len
me.teen
mee.ge.maakt
mis.sen
mo.gen
nach.ten
nest.je
no.vem.ber

nor.maal
ok.sels
om.heen
om.ver
on.der.wij.zers
on.rus.ti.ge
op.zeg.gen
ple.zier
po.li.tie.wa.gen
Prik.graag
pro.bleem
puin.hoop
re.ge.len
rol.le.tjes
ru.zie
si.re.ne
snip.ver.kou.den
som.ber.heid
spe.len
spui.tje
ste.thos.coop
ste.vig
stel.le.tje
stok.ou.de
stom.me
suk.kel
tak.jes
tak.ken
tel.len
ter.wijl
tie.nen
uit.ge.lo.pen
uit.ge.rukt
uit.wij.ken
va.kan.tie
van.nacht

van.uit
ver.bie.den
ver.der.op
ver.drie.tig
ver.ga.de.ren
ver.ga.de.rin.gen
ver.geet
ver.stop.per.tje
ver.ve.lend
ver.vol.gens
vo.gel.tjes
voort.du.rend
wa.ter.pok.ken
wak.ker
wan.neer
we.ken
we.zen
win.ter
win.ter.kaal
ze.nuw.ach.ti.ger
zet.ten
zwie.pen

Hoofd.stuk 4 Ro.de pie.ten.

Van.daag komt Sin.ter.klaas op de school van La.ri.lo.
De kinderen gaan ver.kleed naar school.
Ie.der.een komt als 'lieg.beest`.
En de kinderen gaan al.le.maal
een jok.ke.brok.ver.haal ver.tel.len aan de Sint.

Op de straat lo.pen twee kinderen.
Hun ro.de wip.neus.jes ste.ken in de lucht.
Hun ge.zich.ten zijn he.le.maal rood.
Dat is niet van de kou.
Nee, ze zijn he.le.maal rood ge.schil.derd.
Met de lip.pen.stift van Oma Knot.
Ze heb.ben een pie.ten.pak aan.
Daar gaan ro.de Kapi en ro.de Pika.
Twee ro.de lieg.beest.pie.ten.
Ze heb.ben nu al lol.
Ze vin.den het ook een beet.je eng.
Een jok.ke.brok.ver.haal ver.tel.len aan Sin.ter.klaas.
Pika heeft een bos.je tul.pen in de hand.
Die zijn voor de Sint.

Om ne.gen uur zit de he.le gym.zaal vol met lieg.bees.ten.
De kinderen zin.gen uit vol.le borst sin.ter.klaas.lied.jes.
Het is wel een vro.lijk ge.zicht, al die ver.kle.de kinderen.

Daar wordt op de deur ge.bonkt.
En ja hoor, er ko.men wel tien pie.ten
te.ge.lijk de gym.zaal bin.nen .
Al.le kinderen be.gin.nen nu Turk.se lied.jes
te zin.gen.
En.ke.le kinderen dan.sen er.bij,
en zwaai.en met zak.doek.jes in de lucht.
En weet je wat?
De Sint danst met ze mee,
en hij zingt de lied.jes ook
uit vol.le borst mee.
Er ko.men een paar tra.nen in zijn o.gen.
En weet je hoe dat komt?
De Sint komt he.le.maal niet uit Span.je.
Ie.der.een die dat zegt,
is een lieg.beest.
De Sint komt uit Tur.kij.e.
Uit de ou.de stad My.ra,
die nu Dem.re heet.
En daar.om is de Sint blij en ont.roerd,
nu hij Turk.se lied.jes hoort.

En dan **stap.pen ro.de** Kapi en Pika naar **vo.ren**.
Ze gaan de **tul.pen aan.bie.den**.
"Dit zijn **tul.band.bloe.men**", zegt Kapi.
"**Lieg.bees.ten**", roept de klas.
"Dat zijn **Hol.land.se tul.pen**."

"Ik **ge.loof** dat **jul.lie** zelf **lieg.bees.ten** zijn",
zegt de Sint **te.gen** de klas.
"**Jul.lie we.ten ze.ker** niet dat **tul.pen**
vroe.ger uit **Tur.kij.e kwa.men**.
Ik ben er dan ook erg blij mee.
Mijn moeder vond ze ook heel mooi.
Maar **ver.tel** eens,
hoe **ko.men jul.lie** zo rood?
Dit is voor de **eer.ste** keer
dat ik **ro.de pie.ten** zie."

Nu **moe.ten** zij hun **jok.ke.brok.ver.haal ver.tel.len**.
"Nou", zegt Pika:
"Wij **wil.den** ons **ver.kle.den** als **zwar.te.piet**.
Toen was er een van uw **pie.ten ja.loers**,
en die deed **ro.de** verf in de **wa.ter.lei.ding** bij ons.
Het is die piet daar.
Daar.om zijn we nu **knal.rood**.
Het gaat er niet meer af."
"Dit is zeer **ern.stig**", zegt de Sint.
"Die piet moet in de zak.
en mag er **voor.lo.pig** niet uit".
De **ja.loer.se** **zwar.te.piet**
wordt **spier.wit** van schrik.
Dat vindt hij niet leuk,
want hij wil geen wit mens zijn.
Maar de Sint zegt:
"In de zak jij. Kruip er maar zelf in".
Het wordt **muis.stil** in de **gym.zaal**.
Dit was ook weer niet de **be.doe.ling**.
Ze **wa.ren ver.ge.ten**, dat de Sint
al.tijd **ge.looft** wat een kind zegt.
Kapi en Pika **ge.ven** de Sint een hand
en gaan **te.rug** naar hun **plek.je**.
Ze zijn er een **beet.je be.duusd** van.

Dan gaat **Roe.bie** naar **vo.ren**.
"**Waar.om** ben jij **van.daag** op mijn **ver.jaar.dag**
als **elf.je ver.kleed?**", vraagt de Sint.
Roe.bie ver.telt haar **ver.haal**:
"**Vo.rig** jaar kreeg ik van die piet daar
po.ë.zie.plaat.jes van **elf.jes** in de schoen.

Het zijn ra.re plaat.jes.
Als je ze in de al.bum plakt,
vlie.gen de elf.jes weg.
Floeps!
En ik vind ze nooit te.rug.
Ik zoek dan o.ver.al.”
“Die piet moet ook in de zak”, zegt de Sint.
E.ven la.ter staat er weer een piet
te bib.be.ren in de zak.

De vol.gen.de jok.ke.brok is Mir.the.
Ook een meis.je.
Ze is ver.kleed als ko.nijn.
“Vo.rig jaar kreeg ik een ko.nijn
van die piet daar met dat groe.ne pet.je.
Maar het is een ko.nijn met de slap.pe lach.
Ook 's nachts.
Wij kun.nen er niet van sla.pen.
Wij heb.ben het he.le jaar geen oog dicht ge.daan.
Mijn o.gen prik.ken he.le.maal van de slaap.”
Het duurt niet lang,
of de piet met het groe.ne petje zit ook in de zak.

Zo gaat het maar ver.der,
tot er ne.gen pie.ten in de zak.ken zit.ten.
Al.le.maal op een rij.

“Wat gek”, zegt de Sint.
“Ik dacht dat ik met tien pie.ten hier was.
Waar is piet Kees?”
Al.le kinderen zoe.ken nu naar piet Kees.
Ze kij.ken o.ver.al,
maar hij is niet te vin.den.
“Als we nu al.le.maal e.ven stil zijn”, zegt de Sint.
“Dan kun.nen we hem mis.schien ho.ren.”
En in.der.daad.
In de schoor.steen is een be.nauwd ge.luid te ho.ren.
Daar zit piet Kees dus.
Hij durft er niet uit.
Hij heeft schoor.steen.angst ge.kre.gen.
En dat voor een zwar.te.piet.
“Wat doe jij in de schoor.steen, piet Kees?”,
vraagt de Sint.
“Ik, ik, ik.ke ... wilde niet in de zak.
en nu durf ik niet meer naar be.ne.den. “
Tja daar zit die ar.me piet dan.

“Dat is me wat”, zegt de Sint.

"Er is nu geen **en.ke.le** piet meer vrij
om **ca.deau.tjes** uit te delen.
Dat wor.den dit jaar geen **ca.deau.tjes**
voor de kinderen van Larilo."

Ie.der.een schrikt zich suf.
Daar zit.ten de **lieg.bees.ten** van Larilo
met hun **a.par.te pak.jes** aan .
Hun **mon.den han.gen o.pen**.

De Sint moet **vre.se.lijk** la.chen.
"Dit was dan mijn **jok.ke.brok.ver.haal**,
ha, ha. "
Al.le **pie.ten** uit de **zak.ken**.
En piet Kees ons **to.neel.stuk.je** is af.
Ze zijn hier wel wat **ge.schrok.ken**.
Delen jul.lie zo **me.teen** de **ca.deau.tjes** maar uit. "

Maar eerst **klim.men** drie **pie.ten**
in de **schoor.steen** op **el.kaars schou.der**.
En ze **ha.len** piet Kees naar **be.ne.den**.
Die moet heel erg la.chen,
als hij weer in de **gym.zaal** is.
"Het was een mooi **jok.ke.brok.ver.haal** " ,
zegt hij.
"Zwarte **pie.ten** met **schoor.steen.angst**.
Die **be.staan ge.woon** niet."

En wil je **we.ten** welk **ca.deau.tje**
Kapi en Pika **krij.gen**?
Ze **krij.gen al.le.bei** een **bij.en.korf.muts**.
Met een **ge.dicht.je** van ka.bou.ter Kol.lor **er.bij**.
"Hoe weet Sint nou wat mijn **fan.ta.sie.ver.haal** is?",
vraagt Kapi aan Pika.

Zou oma Knot iets **ver.klapt** heb.ben?

spreek uit: **ka.doo.tjes**

Maak je **ei.gen te.ke.ning** bij dit **hoofd.stuk**.
Of zoek een **clip.art**.

Woordenlijst

nieuwe woorden

a.par.te
aan.bie.den
al.bum
al.le.bei
ar.me
be.doe.ling
be.duusd
be.gin.nen
be.nauwd
be.staan
bib.be.ren
bos.je
ca.deau.tjes
dan.sen
Dem.re
elf.je
er.bij
fan.ta.sie.ver.haal
ge.bonkt
ge.dicht.je
ge.kre.gen
ge.luid
ge.schil.derd
ge.schrok.ken
ge.zich.ten
han.gen
Hol.land.se
ik.ke
in.der.daad
ja.loer.se
ja.loers

Larilo2

jok.ke.brok
jok.ke.brok.ver.haal
knal.rood
ko.nijn
lieg.bees.ten
lieg.beest
lieg.beest.pie.ten
lip.pen.stift
Mir.the
mon.den
muis.stil
My.ra
ne.gen
o.ver.al
ont.roerd
pet.je
pie.ten
pie.ten.pak
plaat.je
plek.je
po.ë.zie.plaat.jes
Roe.bie
schoor.steen
schoor.steen.angst
schou.der
Sin.ter.klaas
sin.ter.klaas.lied.je
slap.pe
Span.je
spier.wit
ste.ken

Hoofdstuk 4

to.neel.stuk.je
tul.band.bloe.men
tul.pen
Tur.kij.e
Turk.se
ver.jaar.dag
ver.klapt
ver.kle.de
ver.kleed
ver.tel
vo.ren
vo.rig
vol.gen.de
vol.le
voor.lo.pig
vroeger
wa.ter.lei.ding
wil.den
wip.neus.jes
zak.doek.jes
zak.ken
zwaai.en
zwar.te.piet

Hoofd.stuk 5 Len.te.krie.bels

Dit hoofd.stuk is een soort sprook.je o.ver Kapi en Pika.
Waar.schijn.lijk ken je wel een sprook.je
dat een beet.je op het vol.gen.de ver.haal lijkt.

Niets be.weegt meer in Larilo.
Het lijkt wel,
of het he.le dorp in.eens in slaap ge.val.len is.
Zelfs de klok op het ge.meen.te.huis staat stil.
De men.sen zijn net pop.pen.
Bak.ker La.che.brood zit stok.stijf op de toon.bank.
Met voort.du.rend een vin.ger in zijn neus.
Roer.loos zit hij daar.
A.gent Blom staat al een he.le tijd met een be.keu.ring in zijn hand.
Hij is pre.cies een stand.beeld.
De bur.ge.mees.ter staat on.der de douche, douche= doesj
ter.wijl de wa.ter.stra.len maar niet door wil.len plen.zen.
Het wa.ter hangt ge.woon stil aan de dou.che.kop,
zou je kun.nen zeg.gen.
De bur.ge.mees.ter be.weegt zelf trou.wens ook niet.
Hij is net een be.vro.ren vis in ijs.stra.len.
Hij heeft zijn bur.ge.mees.ters.ket.ting om.
Die hangt los.jes op zijn blo.te borst.

Al.leen Kapi en Pika en oma Knot lo.pen
nor.maal door het stil.le dorp.
Zij zijn de e.ni.gen van heel Larilo,
die niet stil staan.
Kapi en Pika heb.ben hun bij.en.korf.muts.en op.
"Wat een maf ge.zicht hè, al die stok.stijf.ve men.sen",
zegt Kapi.
"We kun.nen o.ver.al naar bin.nen ,
en de men.sen mer.ken er niets van", zegt Pika.
"Weet je wat, we gaan lek.ker slag.room e.ten
bij bak.ker La.che.brood.
Dan zal hij raar la.chen als hij wak.ker wordt.
Want hij ziet na.tuur.lijk me.teen,
dat de slag.room weg is.
En dan vraagt hij zich af,
wie dat al.le.maal ge.daan heeft.
En hoe hij al die le.ge taar.ten moet ver.ko.pen?"

Zo ge.zegd, zo ge.daan.
Als ze weer uit de bak.ke.rij ko.men,
zit.ten hun ge.zich.ten on.der de slag.room.
En de bak.ker heeft nu ook een mop slag.room op zijn neus.

"Weet je wat", zegt oma.
"We **schrij.ven** wat op die **be.keu.ring** van a.gent Blom.
Kun je la.chen
als dat **stand.beeld** weer **le.vend** wordt.
Ik weet al wat."
Met **mooi.e**, **sier.lij.ke** **let.ters** schrijft ze
in het **boek.je** van Blom:
BIJ **IN.LE.VE.RING** VAN EEN **KUS.JE** OP MIJN WANG
ZIJN DE **BE.KEU.RIN.GEN** **VAN.DAAG** **GRA.TIS**.
Ze stopt de pen weer **tus.sen** zijn **vin.gers**.

Bij **dok.ter** **Prik.graag** **ver.stop.pen** ze al.le **spui.tjes**
die niet **di.rect** **no.dig** zijn..
"Dan heb.ben de kinderen van Larilo **e.ven** rust,
want die man geeft zo graag **spui.tjes**.
Die geeft al een **spui.tje** bij een **klei.ne** **bloed.neus**",
zegt Kapi.
Dat **laat.ste** heeft hij zijn va.der **on.langs** **ho.ren** **zeg.gen**.

De **bur.ge.mees.ter** die nog steeds in zijn **nik.sie**
on.der de douche staat,
spui.ten ze vol met **dou.che.schuim**.
"Die moet straks lang naar zijn **ket.ting** **zoe.ken**",
zegt Pika.
"Dat zal me een hoop schuim **ge.ven**,
als het **wa.ter** weer gaat **door.plen.zen**.

douche= **doesj**

Het he.le stel staat nu in de tuin bij oma Knot.
"Ik denk, dat ze nu wel gauw hier zijn",
laat oma dan **we.ten**.
Ze wijst naar de lucht.
En ja, daar is iets te zien,
wat op een **re.gen.boog** lijkt.
Het is geen **re.gen.boog** maar een zwerm **len.te.man.ne.tjes**.
Die **vlie.gen** met hun **prach.tig** **ge.kleur.de** **vleu.gels**
naar de tuin van oma Knot.
Je kunt hun **pret.oog.jes** al bij.na zien.
In hun **wit.te** **hand.jes** **hou.den** zij **gou.den** **zak.jes**.
Daar zit.ten de **len.te.krie.bels** in.
Dit zijn de **len.te.krie.bels** voor de **men.sen** van Larilo.
Elk jaar in maart **ko.men** de **len.te.man.ne.tjes**
om de **krie.bels** **o.ver** de **men.sen** uit te **strooi.en**.
Daar.door **voe.len** de **men.sen** dat het **len.te** is.
Ze wor.den er **vro.lijk** van.
En de **win.ter.moe.heid** is dan **me.teen** weg.
Al.leen oma, en Kapi en Pika **ken.nen** de **len.te.man.ne.tjes**.
Dat is hun **ge.heim**.
De **man.ne.tjes** kun.nen de **krie.bels** al.leen **uit.strooi.en**,

als al.les stil.staat.

Oma Knot, Kapi en Pika heb.ben geen len.te.krie.bels no.dig.
Zij hebben al.tijd al ge.noeg krie.bels.
Daar.om mo.gen zij ge.woon be.we.gen
als de man.ne.tjes er zijn.
Zo lang ze maar niet in de weg lo.pen.

“Willen jul.lie eerst een co.laa.tje,
voor jul.lie gaan strooi.en?”, vraagt oma.
Oma heeft wel drie krat.ten met fles.sen co.la staan.
Die voor.raad is gauw op.
Want waar de len.te.man.ne.tjes van.daan ko.men,
daar heb je geen co.la.
De len.te.man.ne.tjes kun.nen er ook niet goed te.gen.
Ze wor.den er een beet.je dron.ken van.

Zwie.be.rend vlie.gen ze
e.ven la.ter o.ver het dorp.
Som.mi.ge men.sen krij.gen nu wel erg veel len.te.krie.bels.
De man.ne.tjes zien al.les een beet.je wa.zig
door de co.la.
Zo gooi.en ze ook krie.bels op lan.taarn.pa.len
te.le.foon.cel.len en brie.ven.bus.sen.
Dat zal me straks wat ge.ven
als al.les weer gaat be.we.gen

Nu zijn de gou.den zak.jes leeg.
Hoog in de lucht is nog een tril.lend re.gen.boog .je te zien.
Dat zijn de len.te.man.ne.tjes.
Ze gaan weer ver.se len.te.krie.bels ha.len voor het vol.gend dorp.

En Larilo wordt weer wak.ker.
La.che.brood peu.tert ver.der in zijn neus.
“Dat smaakt dit keer naar slag.room”,
denkt hij.
In.eens ziet hij be.teu.terd zijn ka.le taar.ten.
“Nou ja , het is len.te”, mom.pelt hij.
En flui.tend klopt hij nieu.we slag.room”.

“Hier is uw be.keu.ring”, zegt a.gent Blom
te.gen de ou.de da.me
die geen bel heeft op haar fiets.
Het ou.de da.me.tje kijkt op de be.keu.ring,
wat het gaat kos.ten.
Ze kleurt als ze het leest,
en zegt: “Dat is mooi goed.koop.
Hier heeft u uw len.te.kus.je a.gent Blom”.

Ze moet er hard om la.chen.
"Schrijft u nu maar op de be.keu.ring,
dat die vol.daan is."
A.gent Blom kijkt naar de bon en krijgt een ro.de kleur.
"Nou ja het is len.te" , denkt hij.

Bij het huis van de bur.ge.mees.ter staan een he.le.boel men.sen.
Ze kij.ken hun o.gen uit,
want uit al.le ra.men en deu.ren komt sop.
Het dou.che.schuim is lek.ker gaan brui.sen,
toen het wa.ter weer stroom.de.
In een wip was het he.le huis vol met sop.
De bur.ge.mees.ter kan de weg naar bui.ten
moei.lijk vin.den.
Ein.de.lijk staat hij in zijn tuin.
Met alleen zijn ket.ting om.
Hij kan niets zien door het schuim in zijn o.gen.
Zijn o.gen prik.ken, en hij mop.pert er.op los.
Hij wrijft zijn o.gen schoon.
En nu ziet hij dat de men.sen van Larilo
rond.om zijn huis staan.
Ze gie.ren al.le.maal van het la.chen
Pika en Kapi staan er ook.
Ze ge.ven el.kaar een knip.oog.je.

De vol.gen.de dag staat er een be.richt in de krant van Larilo:
BUR.GE.MEES.TER GEEFT START.SCHOT VOOR GRO.TE LEN.TE.SCHOON.MAAK

Er staat ook in de krant
dat er vreed.de din.gen zijn ge.beurd in Larilo.
Lan.taarn.pa.len wa.ren ver.liefd op el.kaar ge.wor.den.
Ze zwiep.ten heen en weer om el.kaar kus.jes te ge.ven.
De te.le.foons in de cel.len gin.gen el.kaar op.bel.len.
Het was een ge.rin.kel van je.wel.ste in het dorp.
En de brie.ven.bus.sen rie.pen steeds:
"Pa.pier hier. Pa.pier hier"
En als ie.mand post in de bus deed,
zei.den ze: "Dank je wel".
En dan moes.ten al.le brie.ven.bus.sen heel hard la.chen.

"Zo'n leuk be.gin van de len.te hebben we nog nooit ge.had ",
zegt Pika te.gen Kapi.
De e.ni.ge die geen goed hu.meur heeft,
is dok.ter Prik.graag .
Hij heeft gis.te.ren geen en.kel kind
een spui.tje kun.nen ge.ven.
Er was am.per nog een spui.tje te vin.den.

Ge.luk.kig was geen en.kel kind ziek.
Len.te.krie.bels zijn im.mers erg ge.zond.

En dan moet de kip.pen.dag nog ko.men.
Maar daar weet Pika nog niets van

Maak je ei.gen te.ke.ning bij dit hoofd.stuk.
Of zoek een clip.art.

Woordenlijst

am.per
be.gin
be.keu.rin.gen
be.keu.ring
be.richt
be.teu.terd
blo.te
bloed.neus
brie.ven.bus.sen
brui.sen
bur.ge.mees.ters.ket.ting
cel.len
co.la
co.laa.tje
da.me
da.me.tje
deu.ren
di.rect
door.plen.zen
dou.che.kop
dou.che.schuim
dron.ken
e.ni.gen
ein.de.lijk
en.kel
fles.sen
flui.tend
ge.beurd
ge.heim
ge.kleur.de
ge.rin.kel

Larilo2

ge.val.len
ge.zond
gie.ren
gin.gen
goed.koop
gra.tis
ha.len
he.le.boel
hu.meur
im.mers
in.le.ve.ring
ka.le
ken.nen
ket.ting
kip.pen.dag
kos.ten
krat.ten
krie.bels
kus.je
La.che.brood
lan.taarn.pa.len
le.ge
len.te
len.te.krie.bels
len.te.kus.je
len.te.man.ne.tjes
len.te.schoon.maak
los.jes
man.ne.tjes
mom.pelt
nieu.we

Hoofdstuk 5

nik.sie
on.langs
op.bel.len
peu.tert
plen.zen
pop.pen
prach.tig
pret.oog.jes
ra.men
re.gen.boog
re.gen.boog.je
rond.om
schrij.ven
sier.lij.ke
som.mi.ge
spreek.je
spui.ten
stand.beeld
start.schot
stil.le
stil.staat
stok.stij.ve
stok.stijf
strooi.en
stroom.de
taar.ten
te.le.foon
te.le.foon.cel.len
toon.bank
tril.lend
uit.strooi.en

nieuwe woorden

van.daan
ver.liefd
ver.se
ver.stop.pen
vin.ger
vleu.gels
voe.len
vol.daan
voor.raad
wa.ter.stra.len
wa.zig
waar.schijn.lijk
win.ter.moe.heid
wit.te
zak.jes
zei.den
zwie.be.rend
zwiep.ten

Hoofd.stuk 6 Kip.pen.dag

Uit de boer.de.rij van boer en boe.rin Ku.kel
ko.men twee kinderen.
In hun han.den hou.den zij een em.mer.
Hun wip.neu.zen wij.zen rich.ting kip.pen.hok.
Het zijn Kapi en Pika.
Ze lo.ge.ren op de boer.de.rij,
en ze gaan nu ver.se ei.e.ren ra.pen.
De kip.pen gaan al.tijd naar de leg.bak,
als ze voe.len dat er een ei komt.
Het is daar een druk.te van be.lang.
"Tok, Tok,of is het meer Tuk , Tuk,
wat die kip.pen zeg.gen?",
vraagt Kapi aan Pika.
"Iets er tus.sen in, denk ik", zegt Pika
"Als ze zo flink ge.luid ma.ken,
dan komt er mees.tal een ei aan.
Het geeft wel veel ka.baal vind ik".
Het eer.ste ei dat Kapi raapt,
is nog warm.
Die ei.e.ren moe.ten voor.zich.tig op.ge.pakt wor.den.
An.ders bre.ken ze.
Ze zijn voor de klan.ten.
Aan som.mi.ge ei.e.ren zit kip.pen.poep.
Er zit een stel ei.gen.wij.ze kip.pen in de leg.bak.
"Zou.den jul.lie er.gens an.ders wil.len gaan leg.gen,
zo kun.nen we niet ra.pen", zegt Pika.
De kip.pen kij.ken haar nij.dig aan.
Wie is hier ei.gen.lijk de baas?
Ze blij.ven ge.woon zit.ten.
"Durf jij ze met de han.den weg te du.wen ?",
vraagt Kapi.
Dat lijkt Pika grie.ze.lig.
Ze heeft nog nooit een kip vast.ge.pakt.
"Weet je wat, we pak.ken een stok.je,
en dan du.wen we ze voor.zich.tig weg".

Daar staan ze dan met een stok.je
te.gen de kip.pen aan te prik.ken.
Je hoort van al.le kan.ten hard ge.tok.
De kip.pen flad.de.ren op
en gaan boos er.gens an.ders zitten.
Kapi en Pika ra.pen gauw de laat.ste ei.e.ren op.
Ze gaan met hun ei.e.ren naar boe.rin Ku.kel.
Sa.men ma.ken ze dan de ei.e.ren schoon,
voor de bi.o.lo.gi.sche klan.ten.

"Wist je dat boer **Ku.kel** al.tijd met de kip.pen praat?",
zegt de **boe.rin**.
"Ze ver.tel.len el.kaar he.le verhalen".
Dat **wil.len** Kapi en Pika ook wel eens **mee.ma.ken**.

Na het **schoon.ma.ken** van de ei.e.ren
lo.pen ze **me.teen** naar het **kip.pen.hok**.
Ze gaan **ge.zel.lig** in de **leg.bak** zitten.
"Zo, gaan jul.lie ook een ei **leg.gen**?",
vraagt een **dik.ke** kip.
"Dat doen men.sen niet", zegt Kapi.
"Woont u hier graag **me.vrouw**?"
"Dat **ze.ker**. We hebben **fa.mi.lie** in een **leg.bat.te.rij**.
Dat is niks. Zo stads.
Die kip.pen hebben nog nooit **ge.vlo.gen**.
Als ze oud zijn, wor.den ze een **kip.pen.bout.je**
in de **su.per.markt**.
Wie lust nou een kip,
die nooit **ge.vlo.gen** heeft?"
"Wat **zie.lig** voor die kip.pen", zegt Pika.
Ze krijgt een **traan.tje** in haar o.gen.
"**Sla.pen** jul.lie ook op een stok ?",
vraagt de kip **ver.der**.
"Men.sen kun.nen niet op een stok **sla.pen**", zegt Kapi.
"Dat is toch raar", vindt de kip.
"Hoe **sla.pen** jul.lie dan?".
"Wij gaan **lig.gen** bij het **sla.pen**".
Kapi en Pika doen het voor.
Ze gaan **lang.uit** in de **leg.bak lig.gen**.
"**Heer.lijk** op het stro", vindt Kapi.
Het is er zo **lek.ker** warm,
dat ze ge.woon **in.dom.me.len** in de **leg.bak**.
De **dik.ke** kip vindt er niets meer aan.
Ze **trip.pelt** maar naar **bui.ten**,
en kijkt niet naar Kapi en Pika meer om.

Pika droomt al van een **bij.zon.de.re kip.pe.ge.beur.te.nis**.
De boer en **boe.rin** **vie.ren** een **spe.ci.a.le kip.pen.dag**.
De **leg.bak.ken** wor.den **ver.sierd**.
De kip.pen **krij.gen graan.taart**,
en **drin.ken wa.ter** met een rietje.
Ook de Ko.nin.gin komt op **be.zoek**.
Ze stapt uit een **def.ti.ge au.to**,
en loopt **o.ver** de ro.de looper
naar het **kip.pen.hok**.
Ze zwaait naar de kip.pen,
die haar luid **toe.tok.ken**.
Som.mi.ge kip.pen zijn **on.ge.dul.dig ge.wor.den**

van het lan.ge wach.ten.
 Er zijn een paar kip.pen,
 die op de schou.ders en de hoed
 van de Ko.nin.gin gaan zitten.
 Zo kun.nen ze dich.ter bij de taart
 van de Ko.nin.gin ko.men.
 En bij de ker.sen op de ko.nink.lij.ke hoed.
 Ze poe.pen on.der.tus.sen ge.woon op haar hoed
 En ook op haar mooi.e jasje.
 De koningin moet er erg om la.chen.
 "Wij hebben veel re.ser.ve.hoe.den en re.ser.ve.jas.sen
 in de volg.au.to's", zegt ze.
 "Maakt u zich geen zor.gen.
 Ho.pe.lijk staat het goed op de film.
 Dit vin.den E.loe.wie.ze en A.ma.li.a vast heel erg leuk.
 Hoe is het trou.wens met oma Knot, kinderen?"
 "Grap.pig, dat ze oma Knot kent",
 droomt Pika ver.der.
 De kippen drom.men bij el.kaar
 voor het feest.lied.
 "Dat hebben wij ge.oe.fend,
 me.vrouw de koningin", zegt Kapi.
 "Het is spe.ci.aal voor u ge.maakt".
 Het gaat zo:
 "De sna.vels klin.ken wijd en zijd
 voor u.we ma.jes.teit.
 Tuk, tuk, tok, tok.
 Wij kippen sla.pen op een stok.
 Ei, ei, ei,
 leg.gen hoort er.bij.
 Ku.ke.le.ku, ku.ke.le.ku,
 fees.ten doen we nu.
 De sna.vels klin.ken wijd en zijd
 voor u.we ma.jes.teit."

Alle kippen zin.gen mee.
 En boer en boe.rin Ku.kel
 doen te.ge.lijk een kip.pen.klom.pen.dans ".

"Het lijkt van.daag wel Koninginnedag",
 zegt de la.kei.
 "Hier ma.jes.teit, is dit een goe.de re.ser.ve.hoed?
 Hij is ge.maakt van prach.ti.ge kip.pen.ve.ren.
 En wat vindt u van dit re.ser.ve.jas.je?
 Of wil ma.jes.teit nog eerst in de bad.kuip
 van de gast.heer en gast.me.vrouw Ku.kel? "

Zo gaat de droom van Pika steeds ver.der.

In de leg.bak is er nu geen plaats meer
voor de kippen om ei.e.ren te leg.gen.
Kapi en Pika lig.gen daar lang.uit te sla.pen.
Daar.om gaan de kippen maar bo.ven.op hen zitten.
Want het is weer tijd om ei.e.ren te leg.gen.
Kapi en Pika zitten al gauw he.le.maal on.der de kippen.
Je ziet ze bij.na niet meer.

Het is een ge.krie.bel van je.wel.ste.
En dan worden ze wak.ker.
De kippen zijn niet allemaal klaar met leg.gen.
Op Kapi en Pika lig.gen een he.le.boel ei.e.ren
Op de buik van Kapi zit een kip te ka.ke.len.
"Mag ik u e.ven op.zij zet.ten, me.vrouw kip?",
zegt Kapi be.leefd.
En ja hoor hij pakt de kip beet,
en zet die naast de bak.
"Mooi dat ik dat durf", zegt Kapi.
"Zag je dat Pika?".
Pika pakt nu ook een kip beet,
die par.man.tig op haar been zit.
"Daar gaat u, me.vrouw,
een bi.o.lo.gi.sche kip mag vlie.gen".
En Pika gooit haar in de lucht.
Flad.de.rend landt de kip
ver.der.op in het kip.pen.hok.
Kraak, Kraak, doen de ei.e.ren.
De an.de.re kippen in de leg.bak vlie.gen op.
De ei.e.ren rol.len alle kan.ten uit.
Kapi en Pika zitten he.le.maal on.der de ei.er.kled.der.
De ha.ren, het ge.zicht, en de kle.ren.
Nu schrik.ken ze toch wel.
Wat zal boe.rin Ku.kel wel niet zeg.gen.

Nou, die kan er ge.luk.kig om lachen.
"Jul.lie zien er heel bi.o.lo.gisch uit", zegt ze.
"Ik maak eerst een fo.to, en dan gaan jullie in de bad.kuip."
Klik zegt de ca.me.ra.
"Jullie staan er nu gekleurd op", lacht de boe.rin.

De vol.gen.de dag staan Kapi en Pika
op een gro.te fo.to in de krant.
He.le.maal on.der de ei.er.struif,
en met een vlag.ge.tje in de hand.
Ook de la.chen.de koningin staat op de fo.to.
"Het was toch een droom", denkt Pika.
"Nou", zegt boer Ku.kel.

"Ik heb de fo.to wat bij.ge.werkt op de com.pu.ter,
en toen naar de krant ge.stuurd.
Moet je eens kij.ken wat voor be.richt ze er.on.der zet.ten."
KAPI EN PIKA ZIJN DE HEL.DEN
VAN DE KIP.PEN.DAG
ZE BE.VRIJ.DEN DE KONINGIN
VAN OP.DRIN.GE.RI.GE KIPPEN.

" 's Mid.dags ko.men er allemaal men.sen bij de boer.de.rij
om Kapi en Pika te fe.li.ci.te.ren.
"Nou", zegt boer Ku.kel, "Dat mag u wel doen,
maar heeft u niet in de ga.ten dat het 1 a.pril is?"

Maak je ei.gen te.ke.ning bij dit hoofd.stuk.
Of zoek een clip.art.

Woordenlijst

nieuwe woorden

A.ma.li.a
a.pril
au.to
bad.kuip
be.lang
be.leefd
be.vrij.den
be.zoek
bi.o.lo.gi.sche
bi.o.lo.gisch
bij.ge.werkt
bij.zon.de.re
boe.rin
boer.de.rij
bre.ken
ca.me.ra
def.ti.ge
dich.ter
drin.ken
drom.men
du.wen
E.loe.wie.ze
ei.e.ren
ei.er.kled.der
ei.er.struif
ei.gen.wij.ze
em.mer
er.gens
er.on.der
fe.li.ci.te.ren
fees.ten
flad.de.ren
gast.heer
gast.me.vrouw
ge.oe.fend

Larilo2

ge.stuurd
ge.tok
ge.vlo.gen
ge.zel.lig
graan.taart
hel.den
ho.pe.lijk
in.dom.me.len
ka.ke.len
ker.sen
kip.pe.ge.beur.te.nis
kip.pen
kip.pen.bout.je
kip.pen.hok
kip.pen.klom.pen.dans
kip.pen.poep
kip.pen.ve.ren
klan.ten
ku.ke.le.ku
Ku.kel
la.chen.de
la.kei
lang.uit
leg.bak
leg.bak.ken
leg.bat.te.rij
lig.gen
lo.ge.ren
ma.jes.teit
mee.ma.ken
nij.dig
on.der.tus.sen
on.ge.dul.dig
op.drin.ge.ri.ge
op.ge.pakt

Hoofdstuk 6

pak.ken
par.man.tig
poe.pen
ra.pen
re.ser.ve.hoe.den
re.ser.ve.hoed
re.ser.ve.jas.je
re.ser.ve.jas.sen
rich.ting
schoon.ma.ken
schou.ders
stok.je
toe.tok.ken
traan.tje
trip.pelt
u.we
vast.ge.pakt
ver.sierd
vie.ren
vlag.ge.tje
volg.au.to's
zie.lig
zor.gen

Hoofd.stuk 7 Zin.gen.de bloe.men.

Bloe.men zijn ei.gen.lijk nooit boos.
Ze zijn er ge.woon.
Ze ge.ven de we.reld kleur en geur.
En ze vra.gen er nooit iets voor te.rug.
Men.sen den.ken vaak:
"Voor wat hoort wat."
Ze kun.nen nog veel van de bloe.men le.ren.

Toch zijn de bloe.men van Larilo van.daag boos.
Heel boos.
Het is nog wel 1 ju.ni.
Dat is ei.gen.lijk een dag,
dat bloe.men heel mooi ho.ren te zijn in Larilo.
Ze zijn voor.al kwaad op de bur.ge.mees.ter.
De bloe.men in de tuin van de bur.ge.mees.ter
schel.den dat het een lie.ve lust is.
Om hen heen hangt ge.woon
een boze, on.aan.ge.na.me stank,
in plaats van een zach.te zo.mer.geur.
Het stuif.meel schiet alle kan.ten op.
Het lijkt wel of er een stuif.meel.mist hangt in de tuin.
Je kunt het gras.veld niet eens meer zien.
De vlin.ders zijn ge.vlucht naar het vol.gen.de dorp.
Ze hebben echt geen zin in die op.ge.fok.te bloe.men.
Die zijn trou.wens ook niet meer goed te vin.den
door die de.ken van die stuif.meel.mist.

Bo.ven in de slaap.ka.mer ligt de bur.ge.mees.ter
te hoes.ten en te proes.ten.
Zijn bur.ge.mees.ters.ket.ting schiet heen en weer.
Hij is ziek van al dat stuif.meel.
Hij is be.nauwd en heeft ho.ge koorts.
Dok.ter Prik.graag staat naast zijn bed.
"U heeft een ern.sti.ge vorm van stuif.koorts.
En dat gaat voor.lo.pig niet o.ver.
Dat is zo ze.ker als een bloem.blaad.je.
Daar helpt zelfs een spuit met een dik.ke naald
niet te.gen."

Naast het bed van de burgemeester
staat de ro.de te.le.foon.
Dat is een te.le.foon voor ram.pen.
De burgemeester vindt
dat er nu toch echt spra.ke is van een ramp.
Nu hij zo ziek is,
kan hij Larilo niet fat.soen.lijk be.stu.ren.

En wat **ge.beurt** er dan wel niet met Larilo,
nu hij **uit.ge.scha.keld** is?
De burgemeester vindt dat **nie.mand** zo goed
Larilo kan **be.stu.ren**, als **hij.zelf**.
"Ik ben de **bes.te** burgemeester voor Larilo".
Dat zegt hij **ten.min.ste** al.tijd in **zich.zelf**.

Proes.tend belt hij de **se.cre.ta.ris**
van het **ge.meen.te.huis**.
"Uch, uch, kuch, start het **ram.pen.plan**.
Zet in de krant en op **te.le.tekst**
dat ik **ern.stig** ziek ben.
Ie.der.een moet bin.nen **blij.ven**
tot ik **be.ter** ben.
Uch, uch, kuch ,kuch.
Dat ik ziek ben,
is de schuld van die **rot.bloe.men**.
Uch, uch, kuch nog aan toe.
Bo.ven.dien hebben die **kren.gen stuif.meel**,
hatsjie, daar kan ik niet te.gen.
De **bes.te** bloe.men zijn ge.woon **plas.tic** bloe.men." spreek uit: **ples.tik**

Nu wil je **na.tuur.lijk we.ten**
waar.om die bloe.men boos zijn.
Dat is e.ven een ver.haal.
Nor.maal vie.ren ze in Larilo feest
op 1 **ju.ni**.
Het **zo.mer.bloe.men.feest**.
Het feest van de **zin.gen.de** bloe.men.
Want wie goed stil kan **luis.te.ren**,
weet dat bloe.men kunnen **zin.gen**
en ook **mu.ziek** ma.ken.
Dat kun je soms aan hun **na.men** zien.
Vi.ool.tjes, flui.ten.kruid, trom.pet.nar.cis, gras.klok.je.
En in Larilo kunnen ze goed stil **luis.te.ren**.
En de bloe.men **vin.den** het fijn
om een keer per jaar
sa.men met de mensen van Larilo te zin.gen
op het **zo.mer.bloe.men.feest**.
Ie.der.een zingt en danst dan in **krin.gen** rond de ou.de boom.
De kinderen met **bloe.men.kran.sen** in hun haar.
Bak.ker La.che.brood spuit
bloe.men van slag.room op zijn **taar.ten**.
Dit jaar is er geen feest.
Het geld van de **ge.meen.te** is bij.na op.
De burgemeester wil er geen **stui.ver** voor **uit.ge.ven**.
En **bo.ven.dien** houdt hij niet van bloemen.
Hij kan dan ook niet stil **luis.te.ren**.

Hij luis.tert mees.tal alleen maar naar zich.zelf.
De bloemen heeft hij dus nog nooit ho.ren zin.gen.
Alleen soms luis.tert hij naar de raad van de ou.de boom.
Wan.neer een be.stuurs.zaak
zelfs voor de.ze burgemeester te moei.lijk is.
Maar dit jaar heeft hij dat ver.ge.ten.
De burgemeester heeft dus het feest af.ge.schaft.
Oma Knot heeft ook nog ge.de.mon.streerd.
Ze zat met een span.doek in het ge.meen.te.huis.
Het heeft niets ge.hol.pen.
De burgemeester was zo ei.gen.wijs,
dat hij het niet no.dig vond
naar oma te luis.te.ren.
Toen de bloemen er de vie.ze lucht van kre.gen,
wer.den ze woest.

Kapi en Pika moe.ten op last van de burgemeester
ook bin.nen blij.ven.
Maar hun ou.ders vin.den dat on.zin.
"Aan die mal.le frat.sen van on.ze burgemeester
hoef je niet te ge.hoor.za.men", zeg.gen ze.
"Een mens moet zijn ei.gen ver.stand ook ge.brui.ken".
Nie.mand in Larilo blijft trou.wens bin.nen
Kapi en Pika zitten nu ge.zel.lig bij oma Knot
met een zacht koek.je in de hand.
Op de ta.fel van oma ligt de krant o.pen,
bij het be.richt van de burgemeester.
"Ei.gen schuld dat hij ziek is", zegt Oma.
"Je kunt best een feest vie.ren
als er wei.nig geld is.
Je hebt bloemen en je hebt mensen.
Dat is ge.noeg voor een feest.
Bij een feest smaakt zelfs wa.ter nog fees.te.lijk.
Wat moe.ten de bloemen wel niet van ons den.ken."
Kapi en Pika knik.ken.
Zij ba.len ook dat er geen feest is.
"Als we nou eens pro.be.ren te pra.ten met de bloemen.
Mis.schien wil.len ze dan toch zin.gen, oma."
"Weet je wat", zegt oma," we vra.gen ze om van.a.vond
om ze.ven uur zo hard mo.ge.lijk
met de mensen van Larilo te zin.gen.
Mis.schien dat de burgemeester ze dan ook hoort.
Hij ligt nu zo stil in zijn bed
Hij is te ziek om alleen maar
naar zich.zelf te luis.te.ren.
En als hij de bloemen en de mensen hoort zin.gen,
ont.dekt hij mis.schien,
hoe dom hij ei.gen.lijk is "

E.ven la.ter krui.pen oma en alle kinderen
van Larilo door de mis.ti.ge tui.nen van het dorp.
Ze spre.ken ie.de.re bloem aan.
Het is een he.le klus om de bloemen rus.tig te krij.gen.
En ze stin.ken, nu ze boos zijn.
Qua lucht lijkt Larilo wel een zie.ken.huis van.daag.
Het he.le dorp is vol met vreem.de, vie.ze luchtjes.
De neu.zen van de kinderen zitten on.der het stuif.meel.
"Luis.ter eens e.ven",
zegt oma te.gen een mop.pe.ren.de ge.ra.ni.um.
"Niet zeu.ren, je zorgt maar dat je mee.zingt.
Ie.der.een moet ge.woon meezingen.
Wat krij.gen we nou toch?"

spreek uit: kwaa

En ja hoor.
Om klok.slag ze.ven uur klinkt in heel Larilo
het be.ken.de bloe.men.lied:

"Luister e.ven ...
het is hier lek.ker le.ven ...
in elk bloem.bed.
De a.za.le.a heeft altijd pret.
En de nar.cis speelt trom.pet.
Dus burgemeester kom maar gauw uit je bed".

De laat.ste re.gel hebben de bloemen er van.daag bij be.dacht.
Ze zin.gen het lied tel.kens weer.

De burgemeester merkt dat hij meer lucht krijgt.
De stuif.koorts zakt weg.
"Het lijkt wel of ik mu.ziek hoor", denkt hij.
Hij moet in.eens hui.len.
De me.lo.die komt hem be.kend voor.
Zo zong zijn moeder vroe.ger ook,
als hij ziek was.
Dan werd hij altijd gauw be.ter.
Was zijn moeder er nog maar.
Die wist altijd wel raad met hem
als hij ei.gen.wijs was, of boos,
of nar.rig van on.ge.duld.
Dan werd hij me.teen rus.tig.
Hij hoort nu ook de woor.den van het lied.
"Wa.rem.pel, het zijn de bloemen
die zingen.
Ze zingen spe.ci.aal een re.gel voor mij.
Ik kan ze nu ook ho.ren.
Ik hoor er nu echt weer bij.
Ik hoor bij de bloemen van Larilo,

bij de bo.men, en bij alle andere plan.ten.
En ook bij de die.ren,
en bij de mensen van Larilo.
De mensen van Larilo zijn heel rijk,
want zij kunnen de bloemen ho.ren zingen,
in de stil.te.
De burgemeester wordt heel
kalm en rus.tig van bin.nen .
In zijn py.ja.ma stapt hij het bal.kon op.
Zijn neus is nog een beet.je rood van de stuif.koorts .
Van.daag houdt hij geen toe.spraak.
Hij wil alleen nog naar het bloe.men.lied luis.te.ren.

En de lucht ruikt weer naar zo.mer.bloe.men.
De mensen zijn heel blij.
En voor de zon on.der gaat,
zijn de vlin.ders weer te.rug in Larilo.

En de burgemeester,
die zit tot diep in de nacht heel stil op het bal.kon.
Totdat van.uit de ster.ren.he.mel zijn moeder
zacht.jes naar hem lacht.
Dan gaat hij rus.tig sla.pen,
net zo.als vroe.ger.

Maak je ei.gen te.ke.ning bij dit hoofd.stuk.
Of zoek een clip.art.

Woordenlijst

a.za.le.a
bal.kon
be.dacht
be.ken.de
be.kend
be.stu.ren
be.stuurs.zaak
bes.te
bloe.men.kran.sen
bloe.men.lied
bloem.bed
bo.men
de.ken
die.ren
ei.gen.wijs
ern.sti.ge
fat.soen.lijk
fees.te.lijk
flui.ten.kruid
frat.sen
ge.beurt
ge.brui.ken
ge.de.mon.streerd
ge.hol.pen
ge.hoor.za.men
ge.meen.te
ge.ra.ni.um
ge.vlucht
gras.klok.je
gras.veld

Larilo2

hij.zelf
ho.ge
hoes.ten
ie.de.re
ju.ni
klok.slag
knik.ken
kre.gen
kren.gen
krin.gen
krui.pen
luis.te.ren
luis.tert
mal.le
me.lo.die
mee.zingt
mis.ti.ge
mo.ge.lijk
mop.pe.ren.de
mu.ziek
na.men
nar.cis
nar.rig
on.aan.ge.na.me
on.ge.duld
on.zin
ont.dekt
op.ge.fok.te
plan.ten
plas.tic

Hoofdstuk 7

pro.be.ren
proes.ten
py.ja.ma
ram.pen
ram.pen.plan
re.gel
rot.bloe.men
schel.den
se.cre.ta.ris
slaap.ka.mer
span.doek
spra.ke
spre.ken
ster.ren.he.mel
stil.te
stin.ken
stui.ver
stuif.koorts
stuif.meel
stuif.meel.mist
te.le.tekst
tel.kens
ten.min.ste
toe.spraak
trom.pet
trom.pet.nar.cis
tui.nen
uit.ge.scha.keld
uit.ge.ven
ver.stand

nieuwe woorden

vi.oool.tjes
vlin.ders
voor.al
wa.rem.pel
wei.nig
woor.den
zacht.jes
ze.ven
zeu.ren
zie.ken.huis
zin.gen.de
zo.mer.bloe.men
zo.mer.bloe.men.feest
zo.mer.geur

Hoofd.stuk 8. Oma Knot is ver.liefd.

Oma Knot doet een beet.je vreemd de laat.ste da.gen.
Eer gis.te.ren heeft ze in.ge.bro.ken bij bak.ker La.che.brood.
Zij maakte daar.bij veel la.waai.
Ze zong het hoog.ste lied.
Nu is La.che.brood een goe.de sla.per.
Ze.ker als hij weer eens droomt
van de wan.de.len.de kren.ten.bol.len.
Maar van oma Knot werd hij toch wel wak.ker.
Hij stap.te me.teen naar be.ne.den,
want hij is niet bang uit.ge.val.len.

Oma zat daar met een mond vol taart in de e.ta.la.ge.

spreek uit: e.ta.la.zje

"Wat gaan we nu be.le.ven?", zei hij.

"Ik breek in", zei oma.

"Ziet u dat dan niet?"

U moet me.teen de ou.de hoofd.a.gent Jo.per.mans
er.bij roe.pen".

"Nou nee", zei La.che.brood.

"In.bre.ken is niets voor u.

Bent u mis.schien aan het slaap.wan.de.len?"

Zal ik u eens in de arm knij.pen?"

"Lie.ver niet", zei oma.

"Wat is er dan aan de hand?", vroeg La.che.brood.

"Niets", zei oma, maar ze kreeg wel een ro.de kleur.

"Als er niets aan de hand is,

kunt u be.ter naar huis gaan.

En die taart krijgt u van mij ca.deau.

spreek uit: ka.doo

Ik bak wel een nieu.we.

Ik ben nu toch op".

Te.leur.ge.steld ging oma naar huis.

Ei.gen.lijk was het heel aar.dig van La.che.brood,
dat hij hoofd.a.gent Jo.per.mans er niet bij haalde.

En het was ook sym.pa.thiek,
dat oma de taart niet hoef.de te be.ta.len.

Maar ze vond het allemaal maar niks.

Ze kreeg er geen fijn ge.voel van.

Wat was er toch met haar aan de hand?

Ze ken.de zich.zelf niet meer zo goed te.rug.

Je snapt het na.tuur.lijk wel.

Die oma Knot is gewoon ver.liefd op Jo.per.mans.

Ze wil hem heel graag te.gen.ko.men.

Ze ging er zelfs voor in.bre.ken bij La.che.brood.

Ze hoop.te, dat die Jo.per.mans zou in.scha.ke.len.

Oma heeft nu ver.liefd.heids.krie.bels in haar buik.

Die zijn nog ster.ker dan len.te.krie.bels.

Oma is er dus een beet.je van in de war.
Daar.om doet ze gek.ke din.gen.

"Zie je dat?", zegt Kapi te.gen Pika.
"Daar rijdt Oma Knot door het rode licht.
En wat ik he.le.maal vreemd vind,
ze heeft geen knot meer.
Ze heeft twee knal.ro.de strik.jes in het haar.
Het is maar goed
dat de ou.de hoofd.a.gent Jo.per.mans haar niet ziet.
Ze zou zo een be.keu.ring krij.gen."

"Een stuk.je ver.der.op stopt oma.
Ze keert om, en fietst te.rug.
Bij het kruis.punt staat het licht op groen.
Oma wacht met o.ver.ste.ken,
tot het licht op rood springt.
"Ze doet het ex.pres", zegt Pika.

spreek uit: eks.pres

"He, oma Knot wat doet u allemaal?", roept Kapi.
"O, dag kinderen. Ik heb van.daag geen tijd
voor een praat.je.
Want ik moet steeds door het rode licht rij.den."
"Dat mag u niet oma.
Dat is le.vens.ge.vaar.lijk"
"Ja maar ik kijk wel uit, kinderen", zegt oma snel.
"Zo krijgt u een be.keu.ring.", merkt Pika op.
"Ja maar dat wil ik nu juist.
En dan graag een be.keu.ring van Jo.per.mans.
Hij is zo'n aar.di.ge man".
De kinderen schud.den hun blon.de krul.len heen en weer.
Dan zegt Pika in.eens:
"Vol.gens mij bent u ver.liefd op Jo.per.mans".
Oma Knot kleurt tot aan haar strik.jes.
Ze kan niet uit haar woor.den ko.men.
"Ver.liefd? Wat? Hoe? Denk je?"
"Nou, dat is niet moei.lijk te ra.den", zegt Pika.
Wij zul.len u wel hel.pen.
We gaan naar uw huis.je om een plan.ne.tje te ma.ken".

Oma laat zich ge.mak.ke.lijk o.ver.ha.len.
En dan fietst ze naar huis
met Kapi en Pika ach.ter.op.
En ze steekt nu het kruis.punt pas o.ver,
als het licht op groen staat.

"Eerst zul.len we de ka.na.rie te e.ten ge.ven", zegt Pika.
"Dat bent u vast ver.ge.ten door uw ver.liefd.heid."

Oma zit **ver.le.gen** op de bank.
Ze heeft rode **blos.jes** op haar **wan.gen**.
Dat heb je zo als je **ver.liefd** bent .

Kapi's **wip.neus** gaat **om.hoog**.
"Weet je wat?", zegt hij.
"U gaat in de boom zitten in de tuin.
En dan gaan wij Jo.per.mans ver.tel.len
dat u er niet uit durft te ko.men.
Dan moet hij wel ko.men.
Om u met zijn **ster.ke** armen uit de boom te **ha.len**."
"Ja hij heeft **ster.ke** armen hè ",
zegt oma.
Oma vindt al.les best.
Als Jo.per.mans maar komt.
Ze loopt me.teen naar de tuin,
en klimt snel de boom in.

Oma zit al een half **uur.tje** op een **ho.ge** tak.
Als een **dro.me.rig vo.gel.tje** kijkt ze o.ver de straat uit,
om zien of Jo.per.mans er al **aan.komt**.
Dan hoort ze hem in de **ver.te aan.ko.men**.
Hij zit in de **po.li.tie.wa.gen**,
en de **si.re.ne** loeit door het dorp.
Kapi en Pika zitten ook in de **wa.gen**.
Pika mocht van Jo.per.mans de **si.re.ne aan.zet.ten**.
Want dat **von.den** ze zo echt.

"Zet de **si.re.ne** nu maar uit, Kapi,
want we zijn er.
We **zul.len** dat **var.ken.tje** wel eens even **was.sen**."
Jopermans stapt uit.
"U bent an.ders toch niet zo bang **uit.ge.val.len**",
roept hij naar oma.
"Ja maar **de.ze** tak is wel erg hoog", zegt oma zacht.
Ze kleurt tot **ach.ter** haar **strik.jes**.
"Waar staan hier de **lad.ders**?", roept Jopermans .
"In het **schuur.tje** staat een **flin.ke kar.wei.trap**",
zegt oma met een hoog **stem.me.tje**.

Jopermans zet de **kar.wei.trap** te.gen de boom.
Par.man.tig stapt hij **er.op**.
Dat denkt hij **ten.min.ste**. Want.....
Hij **boer.ku.kelt** zo van de **vijf.de** tree naar be.ne.den.
Zijn pet vliegt van zijn hoofd.
"Au", roept hij.
Oma schrikt.
Ze klimt als een aap heel gauw uit de boom.

Ze is even **ver.ge.ten**, **waar.om** ze in de boom zat.
Ze helpt Jopermans **o.ver.eind**.
"Kom maar even thee **drin.ken** voor de schrik",
zegt ze.

Kapi en Pika staan te **grin.ni.ken**.
A.gent Jopermans kijkt **ver.stoord** naar hen.
"Een oude agent **uit.la.chen**", zegt hij.
"Die kinderen van **te.gen.woor.dig**.
Ze hebben geen **res.pect** meer voor een **po.li.tie.pet**".
"Wij **bui.gen** er zelfs voor", zegt Kapi.
En hij raapt de pet van Jopermans op.
"Als.tu.blijft".

"Wij lachen u niet uit", zegt Pika.
"U moest oma ko.men **red.den**,
en nu redt oma u.
Dat is toch **grap.pig!**".
"Dat is waar ook", zegt Jopermans tegen oma.
"Hoe kwam u ei.gen.lijk in die boom **te.recht?** "
Oma krijgt weer een kleur en **sta.melt**:
Nou .., nou..., kijk mijn **ka.na.rie** was,
ge.loof ik, **weg.ge.vlo.gen**."
"Hoe kan dat?
Wat zit daar in die kooi?
Daar bin.nen ", lacht Jopermans.
"Dat moet wel een heel **slim.me ka.na.rie** zijn.
Want hij is te.rug **ge.ko.men**
en hij heeft zelf het **deur.tje** dicht **ge.daan**."
Zijn stem **bul.dert** van het lachen.
Op oma Knot kan hij niet boos worden.
Zij is zo **grap.pig** en lief.
Dan slaat hij **par.doet** zijn **a.gen.ten.arm** om oma heen.
Er is bij hem ook een **licht.je op.ge.gaan**.
Een **ver.liefd.heids.licht.je** is bij hem gaan **bran.den**,
zou je kunnen **zeg.gen**.
Dat is weer eens wat an.ders, dan **be.keu.rin.gen** ge.ven.
Hij lust nog wel een **kop.je** thee van oma Knot.

Kapi en Pika vin.den, dat het nu hoog tijd is om weg te gaan.
Hun **wip.neu.zen wij.zen** al naar de **laat.ste re.gels** van het boek.
Ge.luk.kig hebben oma Knot en
Jopermans el.kaar **ge.von.den**,
nog net voor het boek uit is.

Dag Larilo,
Tot ziens

Woordenlijst

nieuwe woorden

a.gen.ten.arm
aan.ko.men
aan.komt
aan.zet.ten
aar.di.ge
ach.ter.op
als.tu.blijft
be.le.ven
be.ta.len
blos.jes
boer.ku.kelt
bran.den
bul.dert
ca.deau
daar.bij
deur.tje
dro.me.rig
e.ta.la.ge
ex.pres
flin.ke
ge.voel
ge.von.den
gek.ke
hoef.de
hoofd.a.gent
hoop.te
in.bre.ken
in.ge.bro.ken
in.scha.ke.len
ka.na.rie
kar.wei.trap

Larilo2

knal.ro.de
knij.pen
kren.ten.bol.len
kruis.punt
la.waai
le.vens.ge.vaar.lijk
licht.je
o.ver.eind
o.ver.ha.len
o.ver.ste.ken
op.ge.gaan
par.does
po.li.tie.pet
ra.den
red.den
res.pect
rij.den
schuur.tje
sla.per
slaap.wan.de.len
sta.melt
stap.te
stem.me.tje
ster.ke
ster.ker
strik.jes
sym.pa.thiek
te.gen.ko.men
te.gen.woor.dig
te.leur.ge.steld
uit.ge.val.len

Hoofdstuk 8

uit.la.chen
uur.tje
var.ken.tje
ver.le.gen
ver.liefd.heid
ver.liefd.heids.krie.bels
ver.liefd.heids.licht.je
ver.stoord
ver.te
vijf.de
vo.gel.tje
wa.gen
wan.de.len.de
weg.ge.vlo.gen

Woordenlijst B Larilo Deel 2

woorden gemeenschappelijk met deel 1

a.gent	ge.bracht	klim.men
aar.dig	ge.daan	ko.men
al.le	ge.hoord	krij.gen
al.le.maal	ge.ko.men	krul.len
al.leen	ge.le	kun.nen
al.les	ge.loof	kwa.men
al.tijd	ge.luk.kig	la.chen
an.de.re	ge.maakt	La.ri.lo
an.ders	ge.noeg	la.ten
ant.woordt	ge.weest	la.ter
bad.ka.mer	ge.woon	lan.ge
be.ne.den	ge.wor.den	le.ren
be.ter	ge.zegd	le.ven
be.we.gen	ge.zicht	let.ters
be.weegt	gis.te.ren	lie.ve
beet.je	gooi.en	lo.pen
bij.na	grap.pig	me.vrouw
bin.nen	grie.ze.lig	mees.tal
blij.ven	gro.te	mees.te
bloe.men	ha.ren	men.sen
blon.de	han.den	mer.ken
bo.ven	he.le	mid.dag
bo.ven.dien	he.le.maal	mid.den
boek.je	heb.ben	moe.der
bou.wen	hel.pen	moe.ten
bui.ten	ho.ren	moei.lijk
clip.art	hou.den	moes.ten
Daar.om	hui.len	mooi.e
de.ze	huis.je	mop.pert
dik.ke	ie.der	na.gels
druk.te	ie.mand	na.tuur.lijk
e.ten	in.tus.sen	nie.mand
e.ven	je.wel.ste	no.dig
ech.te	jon.ge	o.gen
ei.gen	jon.ge.tje	o.ma
ei.gen.lijk	jul.lie	o.pen
el.kaar	Ka.pi	o.ver
er.in	kan.ten	om.dat
er.op	kij.ken	om.hoog
fa.mi.lie	kin.de.ren	on.der
fo.to	klei.ne	op.zij

ou.de	van.daag
oud.ste	ver.der
pa.pier	ver.ge.ten
pak.jes	ver.haal
Pi.ka	ver.ko.pen
plak.ken	ver.tel.len
plan.ne.tje	ver.telt
pra.ten	vin.den
praat.je	vin.gers
prach.ti.ge	vlie.gen
pre.cies	vo.gel
ra.re	vol.gend
rie.pen	vol.gens
ro.de	voor.zich.tig
roe.pen	vre.se.lijk
rus.tig	vro.lijk
sa.men	wa.ren
schie.ten	wa.ter
schoe.nen	waar.om
schud.den	wan.de.len
sla.pen	we.reld
sna.vel	wel.ke
spe.ci.a.le	wer.den
spi.na.zie	wij.zen
stuk.je	wil.len
su.per.markt	wip.neu.zen
ta.fel	wip.neus
te.ge.lijk	wor.den
te.gen	zach.te
te.ke.ning	ze.ker
te.rug	zich.zelf
tra.nen	zit.ten
tus.sen	zo.als
twee.ling	zoe.ken
ui.ter.ste	zou.den
va.der	zul.len
val.len	